

Johannes Petrus Koenen is geboren op 12 maart 1926 te Eindhoven. Hij was de zoon van Peter Johannes Koenen en de Elisabeth Gramser. Zijn moeder kwam uit Siebengewald, maar werd geboren in Mönchengladbach. Haar moeder was textielverkoopster en ging regelmatig naar Duitsland, ook toen ze in verwachting was. Jo kwam uit een gezin met acht kinderen. Victor (1924), Theo (1927) en Leo (1933) waren broers van hem.

Jo was voor de oorlog lid van de katholieke St. Christoffelgroep in Eindhoven. De groep was verbonden aan de St. Jorisparochie. Kapelaan Simkes was de aalmoezenier van de groep en G. van Kraaij was hopman. Ook zijn broer Theo was verkenner. Op 2 april 1941 werd Scouting door de bezetter verboden. De verkenners, onder wie zijn broer Theo, gingen verder onder de Katholieke Jeugd Centrale en vormden de Andre de Thaye groep. In plaats van de Scoutingnamen van hopman, vaandrig, patrouilleleider en patrouille werden termen gebruikt zoals Baljuw, Schout, Vendel Voorman en Teerpoot. Ze kwamen samen in het voormalige troeplokaal van de St. Christoffeltroep op de hoek van de Stuverstraat en Geldropseweg. Jo was hier waarschijnlijk niet meer bij betrokken.

Zijn broer Theo hield zich bezig met ondergronds werk en kreeg opdrachten van zijn oude hopman Kraaij. Hij bezorgde het illegale blad *Trouw* en andere ondergrondse blaadjes waarbij hij de bezorgadressen uit zijn hoofd moest leren. Ook haalde hij veel streken uit. Tijdens de oorlog had hij een baantje als kantoorklerk bij aannemer Koenen (toevallig dezelfde naam) op het vliegveld en hoorde van concrete plannen van de Duitsers om Engeland te bombarderen. Dit heeft hij doorgespeeld aan de hopman. Hij had de hele oorlog een koninginnespeldje op zijn stropdas behalve toen hij op het vliegveld werkte.

Bij het bombardement op 19 september 1944, vlak na de bevrijding van Eindhoven, zat het gezin achter het huis in de schuilkelder van golfplaten, die ze ergens hadden gehaald. Telkens als een bom viel dan kwam zand naar beneden gerold, de schuilkelder in. Later bleek dat een hele reeks van bommen die dag in een rechte lijn gevallen was. Als die lijn een paar graden anders had gelopen, dan waren ze er allemaal niet meer geweest. Heel de voorgevel van hun huis en de sigarenwinkel lag er uit. Het gezin kon aan de achterkant blijven wonen en ze hebben het allemaal overleefd.

Direct na de bevrijding in oktober 1944, konden jongens en mannen zich vrijwillig aanmelden voor het Nederlandse leger. Jo en zijn broer Victor hadden een hekel aan Duitsers, dus deden ze dat. Theo wilde dat ook, maar mocht niet mee van zijn vader. Jo kreeg een aantal Duitsers onder zich, die in de buurt van het Reichswald (Noordrijn-Westfalen langs de Nederlandse grens) mijnen moesten gaan ruimen. Hij was toen dus weer opnieuw in de buurt van Siebengewald. Jo heeft ook nog meegeholpen Dordrecht te bevrijden.

Later was hij bij de Luchtmacht op Gilze-Rijen. Hij herkende alle vliegtuigen aan hun geluid.

Hij is overleden op 11 november 2002 in Eindhoven.

Meer informatie

[Oorlogsverhalen opgetekend in zorgboerderij de hagelaar](#)

[Theodorus Petrus Gerardus "Theo" Koenen \(1927-2020\) » Stamboom Bokslag » Genealogie Online](#)

[Leo Koenen / Brabant / oorlogsherinneringen | Oorlogsherinneringen](#)

[Registratie Leonardus Jacobus Gerardus Koenen & Ella Josephina Koenen & Theodorus Petrus Gerardus Koenen & Johannes Petrus Koenen & Victor Henricus Koenen & Peter Johannes Koenen & Clara Geertruida Koenen & Wilhelm Koenen & Antonius Wilhelmus Koenen & Elisabeth Gramser & Petrus Johannes Koenen in 1921 te Eindhoven » Open Archieven](#)

[Eindhoven in beeld - Foto detail](#)

[Padvinderij tot 1945 - De historische en eigentijdse encyclopedie van Eindhoven](#)

[Eindhoven in beeld - Foto detail](#)

[Regiment Stoottroepen Prins Bernhard - Wikipedia](#)

[Johannes Petrus Koenen \(1926-2002\) » Stamboom Bokslag » Genealogie Online](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.